

Corte Suprema di Cassazione (penktoji civilinių bylų kolegija) 2004 m. vasario 18 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Ministero dell'Economia e delle Finanze ir Agenzia delle Entrate prieš FCE Bank plc.

(Byla C-210/04)

(2004/C 190/09)

Corte Suprema di Cassazione (penktoji civilinių bylų kolegija) 2004 m. vasario 18 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. gegužės 12 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Ministero dell'Economia e delle Finanze ir Agenzia delle Entrate prieš FCE Bank plc.

Corte Suprema di Cassazione (penktoji civilinių bylų kolegija) prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar pagal Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 dalį ir 9 straipsnio 1 dalį įmonės, kurios buveinė yra kitoje (Europos Sąjungos ar trečiojoje) valstybėje, dukterinė įmonė, turinti gamybinio padalinio požymių, yra laikytina savarankišku ūkio subjektu, ar tarp šių dviejų bendrovių egzistuoja teisinis ryšis ir dėl to patronuojančios įmonės teikiamos paslaugos yra apmokestinamos PVM? Ar tam, kad būtų atsakyta į šį klausimą, galima remtis „arm's length“ kriterijumi, įtvirtintu OECD sutarties dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo modelio 7 straipsnio 2 ir 3 dalyse ir 1988 m. spalio 21 d. Italijos ir Jungtinės Karalystės ir Šiaurės Airijos sutartyje? Ar teisinis ryšis egzistuoja tuo atveju, kai sudarytas „cost-sharing agreement“ dėl dukterinei įmonei teikiamų paslaugų? Jeigu atsakymas yra teigiamas, kokios yra tokio teisinio ryšio egzistavimo sąlygos? Ar teisinio ryšio sąvoka turi būti vertinama atsižvelgiant į nacionalinę ar į Bendrijos teisę?
- 2) Ar šių paslaugų kaštų paskirstymas dukterinei įmonei laikytinas ir prareikš, kokiame atveju, atlygiu už suteiktas paslaugas Šeštosios direktyvos 2 straipsnio prasme nepriklausomai nuo paskirstymo dydžio ir komercinės naudos tikslo?
- 3) Jeigu laikytume, kad patronuojančios įmonės ir jos dukterinių įmonių teikiamos paslaugos yra iš esmės neapmokestinamos PVM dėl to, kad paslaugų gavėjas nėra savarankiškas ir tarp šių dviejų bendrovių nėra teisinio ryšio, o patronuojanti įmonė turi buveinę ne Europos Sąjungos valstybėje narėje, ar nacionalinė administracinė praktika, pagal kurią tokios paslaugos yra apmokestinamos, prieštarauja įsisteigimo laisvės principui, įtvirtintam EB sutarties 43 straipsnyje?

Oberster Gerichtshof (Austrija) 2004 m. balandžio 29 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Ewald Burtscher prieš Josef Stauderer

(Byla C-213/04)

(2004/C 190/10)

Oberster Gerichtshof (Austrija) 2004 m. balandžio 29 d. nutartimi kreipėsi į Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Sekretoriatas gavo 2004 m. gegužės 19 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Ewald Burtscher prieš Josef Stauderer.

Oberster Gerichtshof (Austrija) prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šį klausimą:

Ar EB sutarties 56 straipsnį reikia aiškinti taip, kad jam prieštarauja nacionalinės teisės norma (Vorarlberger Grundverkehrs-gesetz, Vorarlbergo žemės įstatymas dėl sklypų ekonominės apyvartos), nustatanti žemės sklypo įgijimo sandorio, nereikalaujančio žemės sklypų apyvartos tarnybos leidimo, negaliojimą atgal, jeigu nebuvo laiku pateiktas įgijėjo pranešimas apie tai, kad žemės sklypas yra su statiniais, kad žemės sklypas įgyjamas ne poilsinio tikslais ir kad įgijėjas yra Austrijos pilietis arba jam prilygstantis asmuo?

Europos Bendrijos Komisijos 2004 m. gegužės 19 d. pareikštas ieškinys Italijos Respublikai

(Byla C-214/04)

(2004/C 190/11)

2004 m. gegužės 19 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijos Komisijos, atstovaujamos Ulrich Wölker ir Antonio Aresu ieškinys Italijos Respublikai.

Pareiškėjas Teisingumo Teismo prašo:

- pripažinti, kad Italijos Respublika, nepanaikindama įstatymo, leidžiančio priešgaisrinės apsaugos įrenginiuose naudoti hidrochlorfluorangliavandenilį viršijant 2000 m. birželio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 2037/2000⁽¹⁾ dėl ozono sluoksnį ardiančių medžiagų 5 straipsnio 3 dalyje nustatytus apribojimus ir nesilaikant jame numatytų sąlygų, neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią nuostatą;
- priteisti iš Italijos Respublikos atlyginti bylinėjimosi išlaidas.